

Věc C-438/09

Bogusław Juliusz Dankowski

v.

Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Naczelny Sąd Administracyjny)

„Šestá směrnice o DPH – Nárok na odpočet DPH odvedené na vstupu –
Poskytované služby – Osoba povinná k dani nezapsaná do registru DPH – Údaje
povinně uváděné na faktuře pro účely DPH – Vnitrostátní daňové právní předpisy –
Vyloučení nároku na odpočet na základě čl. 17 odst. 6 šesté směrnice o DPH“

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 I - 14012

Shrnutí rozsudku

1. *Daňová ustanovení – Harmonizace právních předpisů – Daně z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Odpočet daně osobou povinnou k dani, která odvedla tuto daň za služby poskytnuté jinou osobou povinnou k dani, která není registrována k uvedené dani – Podmínka – Vystavení faktury uvedeným poskytovatelem, která obsahuje veškeré požadované informace*

[Směrnice Rady 77/388, čl. 18 odst. 1 písm. a) a čl. 22 odst. 3 písm. b)]

2. *Daňová ustanovení – Harmonizace právních předpisů – Daně z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty – Odpočet daně zaplacené na vstupu – Vyloučení z nároku na odpočet – Možnost poskytnutá členskými státy zachovat stávající vyloučení při vstupu šesté směrnice v platnost – Vnitrostátní právní úprava, která vylučuje nárok na odpočet daně zaplacené osobou povinnou k dani jiné osobě povinné k dani z důvodu, že posledně uvedená není pro účely této daně registrována – Nepřípustnost*
(Směrnice Rady 77/388, čl. 17 odst. 6)

1. Článek 18 odst. 1 písm. a) a čl. 22 odst. 3 písm. b) šesté směrnice 77/388 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu, ve znění směrnice 2006/18, musí být vykládány v tom smyslu, že osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně z přidané hodnoty odvedené za služby poskytnuté jinou osobou povinnou k dani, která není registrována k této dani, pokud příslušné faktury obsahují veškeré údaje požadované uvedeným čl. 22 odst. 3 písm. b), především pak údaje, které jsou nezbytné k identifikaci osoby, která uvedené faktury vystavila, a povahy poskytovaných služeb.

vstupu, další podmínky, které by mohly vést k tomu, že by tento nárok nebylo možné uplatnit.

Případné porušení povinnosti uvedené v čl. 22 odst. 1 šesté směrnice poskytovatelem služeb nemůže proto zpochybnit nárok na odpočet, který příjemci uvedených služeb přiznává čl. 17 odst. 2 této směrnice.

(viz body 35–36, 38, výrok 1)

Pokud má totiž příslušný správce daně k dispozici údaje potřebné k tomu, aby určil, že osoba povinná k dani je jakožto příjemce obchodních operací povinna odvést daň z přidané hodnoty, nemůže ukládat, pokud jde o nárok uvedené osoby na odpočet daně odvedené na

2. Článek 17 odst. 6 šesté směrnice 77/388 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu, ve znění směrnice 2006/18, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které

vylučují nárok na odpočet daně z přídavné hodnoty zaplacené osobou povinnou k dani jiné osobě povinné k dani, která je poskytovatelem služeb, v případě, že posledně uvedená není pro účely této daně registrována.

zavedený ustanoveními této směrnice svého obsahu. Tato možnost se tedy netýká obecných výjimek a nezabavuje členské státy povinnosti dostatečně upřesnit zboží a služby, pro které je nárok na odpočet vyloučen.

Možnost přiznaná členskými státy v čl. 17 odst. 6 šesté směrnice totiž nepředstavuje absolutní diskreční pravomoc vyjmout veškeré nebo téměř veškeré zboží a služby z nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, a zavit tak systém

(viz body 41, 47, výrok 2)